

Posudek konzultanta

na rigorózní práci

Autorka: **Mgr. Hana Krišlová**

Téma: **Problematika doručování v civilním procesu**

Předložená rigorózní práce zpracovává významný institut civilního řízení, a to problematiku doručování. Za velmi zajímavou považuji již samotnou volbu tématu, a to s ohledem na legislativní vývoj tohoto institutu v posledních deseti letech. Autorka ve své práci upozorňuje na určité problémy, zamýšlí se nad problematickými ustanoveními. V souvislosti se zvoleným tématem se zabývala nejen naší současnou právní úpravou, ale i právní úpravou doručování v mezinárodním styku, kdy se zaměřila na právní úpravu doručování v rámci členských států Evropské unie a rovněž provedla srovnání s právní úpravou doručování ve Francii.

Předložená rigorózní práce je zpracována v rozsahu 101 stran vlastního textu. Součástí práce je seznam odborné literatury, na kterou autorka v textu práce odkazuje formou poznámek pod čarou. Mimoto zpracování práce svědčí o tom, že se autorka s danou literaturou seznámila a že s ní pracovala způsobem ve vědecké práci obvyklým. Ze seznamu použité odborné literatury je zřejmé, že diplomantka pracovala s více než dvěma desítkami odborných publikací či odborných článků, a to i odbornou literaturou zahraniční. Také to je po formální stránce dostačující ke splnění požadavků, které jsou na rigorózní práci kladeny. Dále je nutné konstatovat, že autorka práce pracovala vhodně s judikaturou, o kterou opírá své závěry.

Počet slov na normostranu odpovídá běžnému standardu.

Práce tedy po formální stránce splňuje veškeré požadavky na rigorózní práce kladené.

Pokud jde o systematiku, autorka práci rozčlenila do pěti částí, které se dále vnitřně člení, úvodu a závěru. Po formální stránce je práce rozčleněna vhodným způsobem. Jednotlivé části dostatečným způsobem vystihují témata, která patří do problematiky práce.

Ve stručném úvodu autorka vhodně formuluje cíle, kterých chce při psaní práce dosáhnout. Jde jí o zachycení právní úpravy doručování v civilním řízení. Nechce opomenout historický vývoj tohoto institutu, ale podrobněji se chce zaměřit na právní úpravu zvolené problematiky de lege lata, rovněž chce upozornit na některé aplikační problémy a zabývat se právní úpravou de lege ferenda. Tento metodologický postup je plně v souladu s požadavky kladenými na rigorózní práce a níže tudíž přísluší posoudit, zda autorka stanovených cílů dosáhla.

V části první se autorka zabývala právní úpravou doručování v České republice. V této části nejprve podrobně rozebírá jednotlivé způsoby doručování, následně se věnovala postupu při doručování a velmi kladně hodnotím stručné pojednání o problematice doručování na základě civilního dožadání. Především v této části práce prokázala uchazečka i výbornou práci s judikaturou. Část druhá navazuje na problematiku části první a společně tvoří těžiště hodnocené práce. Autorka se v části druhé věnovala problematice doručování ve styku s cizinou, a to nejprve v rámci Evropské unie a posléze i do státu mimo Evropskou unii. V samostatné části, a to v části třetí, se autorka zabývala právní úpravou doručování ve Francii. Poznatky získané studiem cizojazyčné, převážně francouzské, odborné literatury pak

využila nejen v této části práce, ale i při srovnávání jednotlivých způsobů doručování a především ve vlastním vyjádření k návrhům de lege ferenda. Před vlastní závěr práce zařadila autorka poměrně stručnější části, ale obě velmi významné. V části čtvrté provedla exkurs do právní úpravy doručování podle zákona č. 113/1895 ř. z., o soudním řízení v občanských rozepřích právních, který může být pro nás stálým zdrojem inspirace. Zde autorku upozorňuji na drobnou formální vadu, která spočívá v nesprávné citaci zákona. Na tuto část navazuje poslední část práce, část pátá, kde se autorka podrobně zabývala připravovanou novelou o. s. ř., která má významným způsobem opět zasáhnout do právní úpravy doručování. Za klad práce považuji snahu autorky zabývat se i problematickými momenty, tedy otázkami a nejednotnými způsoby jejich řešení. I když s některými dílčími závěry, ke kterým autorka dospěla je možné polemizovat (např. povinné zastoupení účastníků řízení), nelze je považovat za vadu práce.

Hodnocená práce je ukončena rozsáhlým závěrem, kde autorka nejen zhodnotila současnou právní úpravu, ale především se zabývala návrhy de lege ferenda, které vedle vlastních závěrů odůvodňuje stanovisky vyplývajícími z odborné literatury. Uchazečka pojala závěr své práce opravdu zešíroka, neboť do něj zařadila i problematiku rychlosti soudního řízení. Mohlo by se zdát, že tato problematika do práce nepatří, nicméně autorka ji zpracovala natolik dobře, že v podstatě dotvořila zvolené téma, které tímto pojednáním zasadila do širšího kontextu.

Předložená rigorózní práce je zpracována velmi přehledně a je z ní patrné, že se autorka s danou problematikou seznámila. Rigorózní práce obsahuje mnoho odkazů na odbornou literaturu, a to i zahraniční. Z práce samotné vyplývá, že se autorka s touto literaturou nejen seznámila, pracovala s ní způsobem ve vědecké práci obvyklým, ale že ji i podrobně nastudovala. Rovněž prokázala velmi dobrou práci s judikaturou.

Při ústní obhajobě bych doporučovala, aby se uchazečka zabývala problémem, který ve své práci zmínila poze okrajově, a to otázkou neúčinného doručení. Při ústní obhajobě by mohla autorka i podrobněji pohovořit o problematice doručení a jejího pojetí jako „veřejné listiny“.

Závěrem lze konstatovat, že předložená rigorózní práce jak po stránce formální, tak i obsahové splňuje požadavky kladené na rigorózní práce, tj. prokázat schopnost k samostatné tvůrčí činnosti a hlubší znalosti ze zpracovávané tematiky, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.

V Praze dne 19. září 2008

JUDr. Dita Melichářová, Ph.D.
konzultant